

Dictum

Artikel 2, lid 1, van richtlijn 2001/83/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 november 2001 tot vaststelling van een communautair wetboek betreffende geneesmiddelen voor menselijk gebruik, zoals gewijzigd bij richtlijn 2011/62/EU van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2011, moet aldus worden uitgelegd dat een geneesmiddel voor menselijk gebruik als in het hoofdgeding — waarvoor krachtens een nationale regeling geen vergunning voor het in de handel brengen is vereist, daar het naar vaststaat frequent door artsen of tandartsen wordt voorgeschreven, wat de wezenlijke stappen van de bereiding betreft en tot een hoeveelheid van honderd verkoopklare verpakkingen per dag in een apotheek wordt bereid in het kader van de normale exploitatie van de apotheek en bestemd is om te worden verstrekt in het kader van de bestaande exploitatievergunning van de apotheek — niet kan worden geacht industrieel of door middel van een industrieel procedé te zijn vervaardigd in de zin van die bepaling en derhalve niet binnen de werkingssfeer van die richtlijn valt, onder voorbehoud van de door de verwijzende rechter te verrichten feitelijke vaststellingen.

Indien de verwijzende rechter op grond van die vaststellingen van oordeel is dat het in het hoofdgeding aan de orde zijnde geneesmiddel industrieel of door middel van een industrieel procedé is vervaardigd, moet echter ook worden geantwoord dat artikel 3, punt 2, van richtlijn 2001/83, zoals gewijzigd bij richtlijn 2011/62, aldus moet worden uitgelegd dat het zich niet verzet tegen bepalingen als § 21, lid 2, punt 1, van het Gesetz über den Verkehr mit Arzneimitteln (wet op de handel in geneesmiddelen) juncto § 6, lid 1, van de Verordnung über den Betrieb von Apotheken (besluit inzake de exploitatie van apotheken), voor zover die bepalingen apothekers in wezen verplichten om bij het maken van officinale bereidingen de farmacopee in acht te nemen. Het staat echter aan de verwijzende rechter om na te gaan of het in het hoofdgeding aan de orde zijnde geneesmiddel, volgens de feiten van de bij hem aanhangige zaak, overeenkomstig de aanwijzingen van de farmacopee is bereid.

⁽¹⁾ PB C 294 van 7.9.2015.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 27 oktober 2016 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Raad van State — België) — Patrice D'Oultremont e.a./Waals Gewest

(Zaak C-290/15) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing — Beoordeling van de gevolgen voor het milieu van bepaalde plannen en programma's — Richtlijn 2001/42/EG — Artikel 2, onder a), en artikel 3, lid 2, onder a) — Begrip „plannen en programma's” — Bij regelgevend besluit vastgestelde voorwaarden voor de installatie van windmolens — Bepalingen betreffende met name maatregelen inzake veiligheid, controle, herstel van de locatie in de oorspronkelijke toestand en zekerheidstelling alsook normen inzake het geluidsniveau die zijn gedefinieerd naargelang de bestemming van de gebieden]

(2017/C 006/23)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Raad van State

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Patrice D'Oultremont, Henri Tumelaire, François Boitte, Éoliennes à tout prix? ASBL

Verwerende partij: Waals Gewest

in tegenwoordigheid van: Fédération de l'énergie d'origine renouvelable et alternative ASBL (EDORA)

Dictum

Artikel 2, onder a), en artikel 3, lid 2, onder a), van richtlijn 2001/42/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 juni 2001 betreffende de beoordeling van de gevolgen voor het milieu van bepaalde plannen en programma's moeten aldus worden uitgelegd dat een regelgevend besluit als dat in het hoofdgeding, dat verschillende bepalingen voor de installatie van windmolens bevat die moeten worden nageleefd bij de afgifte van administratieve vergunningen voor de aanleg en exploitatie van dergelijke installaties, onder het begrip „plannen en programma's” in de zin van deze richtlijn valt.

(¹) PB C 279 van 24.8.2015.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 27 oktober 2016 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Vergabekammer Südbayern — Duitsland) — Hörmann Reisen GmbH/Stadt Augsburg, Landkreis Augsburg

(Zaak C-292/15) (¹)

[Prejudiciële verwijzing — Overheidsopdrachten — Openbaar personenvervoer per bus — Verordening (EG) nr. 1370/2007 — Artikel 4, lid 7 — Onderaanneming — Verplichting voor de exploitant om een aanzienlijk deel van de openbaarvervoersdiensten zelf uit te voeren — Omvang — Artikel 5, lid 1 — Procedure voor gunning van de opdracht — Gunning van de opdracht overeenkomstig richtlijn 2004/18/EG]

(2017/C 006/24)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Vergabekammer Südbayern

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Hörmann Reisen GmbH

Verwerende partijen: Stadt Augsburg, Landkreis Augsburg

Dictum

- 1) Artikel 5, lid 1, van verordening (EG) nr. 1370/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2007 betreffende het openbaar personenvervoer per spoor en over de weg en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 1191/69 van de Raad en verordening (EEG) nr. 1107/70 van de Raad, moet aldus worden uitgelegd dat bij een gunningsprocedure voor een opdracht voor openbaar personenvervoer per bus, artikel 4, lid 7, van die verordening op deze opdracht van toepassing blijft.
- 2) Artikel 4, lid 7, van verordening nr. 1370/2007 moet aldus worden uitgelegd dat het zich er niet tegen verzet dat het aandeel van de diensten dat de exploitant die is belast met het beheer en de exploitatie van een openbare personenvervoersdienst per bus als die welke in het hoofdgeding aan de orde is, zelf dient te verrichten, door de aanbestedende dienst wordt vastgesteld op 70 %.

(¹) PB C 294 van 7.9.2015.